

РЕШЕНИЕ

№ 1641

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9921** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по жалба на В. С. С. – законен представител на [фирма], і ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Д, ет. 1, и като управител на [фирма] – клон, ЕИК 1020172020019, със седалище и адрес на управление на клон: [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21 – 0329 – 000073 от 01.07.2021 г., издадена от началник на РУ към ОДМВР П., РУ Р..

В жалбата се твърди, че приложената спрямо дружеството принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 1 година” чрез изземване на СРМПС и регистрационни табели на товарен автомобил марка „Ф.” модел „Транзит 300”, с рег. [рег.номер на МПС] , обективизирана в заповед за прилагане на ПАМ № 21 – 0329 – 000073 по чл. 171, т. 2а, б. „а” от ЗДвП на Началника на РУ Р. към ОДМВР П. срещу [фирма] – клон, ЕИК 1020172020019 е незаконосъобразна. Изложени са съображения в насока на това, че автомобилът е предоставен на друг правен субект [фирма] (лизингополучател). Сочи се, че клонът няма пасивна правна легитимация. Той не е самостоятелно юридическо лице.

Ответникът по жалбата – началник на РУ към ОДМВР П., РУ Р., редовно уведомен,

не се явява. Счита, че административнонаказателното производство от момента на съставяне на АУАН до издаването на обжалваната заповед за ПАМ е проведено законосъобразно. Изразява писмено становище по делото. Представя в цялост административната преписка.

Административен съд – София-град, като взе предвид изложените доводи, съобрази събраните по делото доказателства и закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид депозирането ѝ на 18.08.2021 г., след като адресатът е бил уведомен за нея на дата 04.08.2021 г. Подадена е от лице, което е адресат на административния акт и има правен интерес от оспорването по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК, съдържа необходимите форма и реквизити, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0329-000073 / 01.07.2021 г. по чл. 171, т. 2а, б. А от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена на 01.07.2021 г. от Д. С. - началник на РУ към ОДМВР П., РУ Р., с която срещу [фирма] – клон, ЕИК 1020172020019 е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (товарен автомобил) „Ф. Транзит 300“ за срок от една година и изземване на табели два броя с регистрационен номер СА 7661 РС собственост на [фирма] – клон.

Заповедта е мотивирана от фактическа страна с обстоятелството, че на 24.06.2021 г. в 14:25 ч. в [населено място], на [улица] е спрян за проверка товарен автомобил „Ф. Транзит 300“ с регистрационен номер СА 7661 РС, управляван от Д. Б., който е лишен от право да управлява МПС по административен ред с наказателно постановление. На водача на товарния автомобил е съставен АУАН. Причината за издаването на обжалваната заповед е съставеният АУАН.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

На първо място, заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21 – 0329 – 000073 от 01.07.2021 г. на Началника на РУ Р. към ОДМВР П. е издадена от компетентен орган. По делото е приложена Заповед № 317з – 391 / 06.02.2017 г. (л. 29 от делото), от която е видно, началниците на РУ на МВР имат правомощието да прилагат принудителни административни мерки, включително тези по чл. 171, т. 2а от ЗДвП. Заповедта е издадена от директор на ОДМВР - П..

На второ място, заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа необходимите реквизити (по аргумент от чл. 172, ал. 1 ЗДвП и чл. 59, ал. 2 АПК). Същата е мотивирана по отношение на обстоятелствата и фактите наложили нейното издаване, включително и чрез препращане към съдържанието на съставения на жалбоподателя АУАН. В словесната част на оспорената заповед за прилагане на ПАМ е посочено конкретно и точно извършеното нарушение от жалбоподателя, като в АУАН е посочено мястото и времето на извършване на нарушението. Не са

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на административния акт. Редовно съставеният АУАН се ползва с доказателствена сила относно отразените в съдържанието му правнорелевантни факти, които съставляват основание за прилагане на ПАМ. Независимо, че двете производства са самостоятелни и се подчиняват на различен правен режим, имат общ правопораждащ факт - извършено нарушение на ЗДвП. При издаване на процесната заповед съдът приема, че е спазена установената от закона форма. В този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС сочи, че е възможно мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед издаване на административен акт. В конкретния случай фактически основания се съдържат в Акт за установяване на административното нарушение, който изрично е посочен като основание за издаване на обжалваната заповед.

Относно преценката за материална законосъобразност на заповедта, съдът съобрази следното:

Правилото на чл. 171, т. 2а ЗДвП предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година“. По делото безспорно се установява от приложената служебна справка, че водачът на товарния автомобил е бил лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред с наказателно постановление № 21 – 4332-001578 влязло в сила на 16.03.2021 г. (л. 38 – 39 от делото).

По делото е установено, че собственик на товарния автомобил е [фирма] – клон – видно от свидетелство за регистрация. Този факт не е спорен по делото. Спорният момент се свежда до това, че според жалбоподателя клонът не е годин субект, спрямо който може да се приложи ПАМ. Жалбоподателят счита, че автомобилът е предоставен на лизинг на юридическо лице [фирма] и не следва да носи отговорност. Настоящият състав не приема този аргумент. В конкретната хипотеза от гледна точка на ЗДвП е от значение кой е собственик на автомобила. Без значение е в случая, че той е управляван от друго лице. В това отношение разпоредбата на чл. 171, т. 2а ЗДвП е категорична, че ПАМ се прилага и срещу собственик, ако автомобилът се управлява от друго лице, за което е налице някоя от изброените хипотези. На преден план излиза безопасността на движението по пътищата. В случая собственик на автомобила е [фирма] – клон. Неснователен е аргументът на жалбоподателя, че ПАМ следва да бъде насочена към ползвателя на процесното МПС - [фирма].

Неоснователни са аргументите, изложени в жалбата, че неправилното изписване на наименованието на клона води до незаконосъобразност на оспорвания акт. В заповедта са посочени достатъчно на брой индивидуализиращи белези, от които става

ясно кой е субектът, спрямо който е приложена ПАМ. В случая от значение е обстоятелството, че собственик на товарния автомобил е [фирма] – клон. Не се възприема тезата на жалбоподателя, че клонът не притежава пасивна правна легитимация. Целта на мерките по чл. 171 ЗДВП е да се осигури безопасност на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения. Ако се възприеме тълкуването на жалбоподателя, то това означава, че товарният автомобил собственост на клон на търговско дружество изобщо не може да бъде обект на принудителни административни мерки по чл. 171 ЗДВП.

Изложеното мотивира съда да приеме, че така издадената заповед, с която е приложена принудителната административна мярка - „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от „една година“, като издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и в съответствие с материалния закон е законосъобразна.

Поради това жалбата на [фирма] – клон, ЕИК 1020172020019 е неоснователна и следва се отхвърли.

По тези съображения и на основание чл. 171, ал. 2 АПК, Административен съд-София-град, III-отделение 45-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. С. законен представител на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Д, ет. 1, и като управител на [фирма] – клон, ЕИК 1020172020019, със седалище и адрес на управление на клон: [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21 – 0329 – 000073 от 01.07.2021 г., издадена от началник на РУ към ОДМВР П., РУ Р..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: